

2.4. În al patrulea rând, o parte din recomandările formulate par să fie redundante dacă reflectăm asupra diferitelor politici, programe și intervenții care sunt în derulare în acest moment. Cu alte cuvinte, unele dintre recomandările făcute se referă la politici, programe și intervenții care există deja.

Exemplificăm:

(1) „Lărgirea componentelor sociale ale activităților / sistemelor sociale / economice / administrative ce presupun costuri relativ reduse. Exemple: creșterea funcțiilor sociale ale administrației publice locale; implicarea mai activă a școlii în realizarea unor obiective social-culturale.” (p. 3)

De la începutul anilor '90 până acum, autoritățile locale au dobândit din ce în mai multe responsabilități de (co-)finanțare și implementare în domeniul social, printre care, de pildă:

1. asigurarea funcționării instituțiilor sociale și culturale: „asigurarea condițiilor de bună funcționare a instituțiilor de învățământ, sanitare, de cultură, de tineret și sport”; „consiliul local contribuie la realizarea măsurilor de protecție și asistență socială”; „consiliul local înființează și asigură funcționarea unor instituții de binefacere de interes local” (art. 20 para. n, r, ș ale legii 69/1991 republicată, Legea administrației publice locale, abrogată).
2. asigurarea de asistență medicală comunitară, inclusiv din bugete locale (legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății): de pildă raportul societății civile elaborat pentru Secretariatul Decadei Romilor în 2012 descrie în detaliu, printre altele, felul în care descentralizarea programului de mediere sanitară în comunitățile de romi a afectat negativ calitatea și mai ales cuprinderea programului.ⁱ
3. autoritățile locale pot oferi o varietate de ajutoare în bani, din fonduri proprii, pentru o varietate de nevoi (încălzirea locuinței, înmormântare, obligații locale etc.) (art. 28, legea 416/2001 privind venitul minim garantat, varianta în vigoare din 1 ianuarie 2012).
4. autoritățile locale (altele decât reședințele de județ) sunt responsabile pentru întocmirea, verificarea și transmiterea dosarelor pentru solicitarea diferitelor beneficii sociale; pentru realizarea anchetelor sociale etc.

Banca Mondială arată că în România cca. 58% din cheltuielile autorităților locale sunt în domeniul social (învățământ: 30%, asistență socială: 15%, servicii comunitare: 13%) în timp ce sursele proprii (taxe locale și impozite pe venit) constituie 39% din veniturile totale, majoritatea fiind transferuri de la autoritățile centrale.ⁱⁱ Atribuțiile de reglementare în domeniul social au rămas, însă, ale ministerelor de resort. Este neclar, deci, de ce și mai ales cum (din punct de vedere bugetar și al personalului) ar trebui autoritățile locale să-și extindă competențele în sfera socială din moment ce acest lucru pare să fie un proces continuu de ani buni.

(2) „Identificarea unor modalități de sprijin financiar pentru transportul public.” (p. 20) (Bănuim că este vorba de sprijin financiar pentru copii, nu întregi familii cu copii.)

În zonele rurale, multe (deși, într-adevăr, nu toate) primăriile oferă transport gratuit copiilor de vârstă școlară, din fonduri proprii. În plus, necesitatea utilizării mijloacelor de transport în comun pentru accesarea serviciilor de învățământ nu este universală în zonele urbane. Nu este clar, așadar, gradul de necesitate al unui program guvernamental în acest sens.

(3) „Creșterea componentei de activare socială și a capacității de muncă [a VMG] prin includerea beneficiarilor în activități de interes comunitar.” (p. 20)

Conform legii, primarul poate dispune ca beneficiarii VMG de pe aria localității să participe la „acțiuni sau lucrări de interes comunitar” (art. 6, legea 416/2001, consolidată). Ce aduce nou, atunci, recomandarea aceasta din Schiță?

Pe scurt, o parte din recomandările formulate în varianta actuală a Schiței coincid cu prevederi legale deja existente (și implementate) și, din acest motiv, considerăm că ele sunt redundante. **Recomandarea noastră ar fi ca aceste recomandări să fie ori regândite pentru a nu se suprapune cu prevederi legale în domeniul social deja existente, ori să se reformuleze pentru a fi complementare prevederilor deja implementate.**

ⁱ Moisa et al., *op. cit.*, Secțiunea 5. Sănătate.

ⁱⁱ Banca Mondială (2011) ‘Romania. Reining in Local Government Spending’, Report no. 57040-RO. Accesat la <<https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/2736/570400ESWOP11710211611110BOX358291B.pdf?sequence=1>>.